

milara i sposobnosti kočičara da točno i pravovremeno slijedi njegove upute, te naročito u pravilnom ulaženju u strome zavoje. B. je na programu zimskih OI od 1924 (1924-28 na bobu sa pet članova posade, kasnije u disciplinama dvojac i četverac); PS se održava od 1924 (od 1929 u disciplini četverac). PE je održano 1914, 1927 i 1929; od 1953 održava se svake druge god. PE za juniore u disciplini dvojac. O razvoju b. u svijetu brine se FIBT (Federation Internationale de Bobsleigh et de Tobogganing), osn. 1923, sa sjedištem u Milanu.

Bochl, Stane (1947), reprezentativac u bočanju, član BK Svoboda (Ljubljana), a ranije BK Partizan (Vič) i Žaba (Ljubljana); zaslužni sportaš Jugoslavije. Sudjelovao na PS 1978 u Maconu (Francuska), na kojemu je bočarska reprezentacija Jugoslavije prvi put osvojila treće mjesto.

bočna bacanja, 1. džudo: tehn. elementi u kojima se protivnika, uz pomoć ruku i nogu, baca preko boka na stručnjaku (jap. koshi waza). Za b.b. potrebno je uspostaviti čvrst kontakt s tijelom protivnika; 2. rvanje: grupa zahvata u kojima se napadač iz osnovnog borbenog položaja (lijevog, desnog ili frontalnog) okrene leđima prema protivniku (za 190-200°), te podbijanjem svojih kukova ispod protivnikovog OCT tijela izvede bacanje. Pri tome, napadač može upotrijebiti različite načine hvatova za gornje dijelove tijela protivnika (hvat glave i ruke, ruke i trupa, glave i ruke spojenim rukama, obuhvat jedne ruke odozgo i хват za zglobove obiju šaka.

bočna kruženja rukama, vježbe oblikovanja: kružno gibanje jednom ili objema rukama oko ramenske osi. Već prema početnom položaju ruku, b.k. može biti iz predručenja dolje: ruke prolaze kroz priručenje, zaručenje, uzručenje do ponovnog predručenja; iz predručenja gore: uzručenje – zaručenje – priručenje – predručenje; iz priručenja naprijed: predručenje – uzručenje – zaručenje – priručenje; iz uzručenja naprijed: predručenje – priručenje – zaručenje – uzručenje; iz priručenja nazad: zaručenje – uzručenje – predručenje – priručenje; iz uzručenja nazad: zaručenje – priručenje – predručenje – uzručenje.

bočna linija, košarka: duža granična linija igrališta; razmak između b. l. i gledalaca mora biti najmanje 2 m; iz auta, izvan b. l., lopta se ubacuje u igru nakon raznih prekida igre.

bočna vaga, sp. gimnastika: izdržaj na jednoj nozi; druga noga je odložena vodoravno. Trup je otklonjen na stranu stajne noge. Jedna je ruka uzručena, a druga priručena.

bočna zaštita, streljaštvo: prepreka uzduž strelišta sa zadatkom da spriječi izlazak slučajno ispaljenih ili rikoširanih (odskočenih) zrna izvan strelišta. Ovisno o konfiguraciji terena, b. z. može biti u obliku nasipa, usjeka, uzdužnog zida, kose blende i sl.

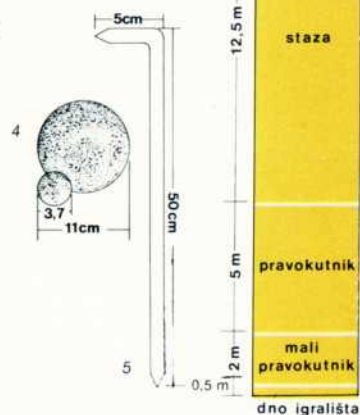
bočne trake, odbojka: dvije pokretne trake od bijelog platna (šir. 5 cm) potavljene vertikalno sa svake strane mreže, točno iznad bočnih linija i srednje linije igrališta. B. t. (i antene) služe za označavanje duž. mreže (9 m), unutar koje se mora prebaciti lopta ili spasiti ona lopta koja je upala u mrežu.

bočni njih, sp. gimnastika: oblik njihanja u kojem se dio ili čitavo tijelo vježbača njiše na desnu ili lijevu stranu; obično se izvodi u visu ili uporu.

bočni okret, plivanje: tehnika okretanja pri slobodnom načinu plivanja; izvodi se tako da plivač rukom dotakne stijenu bazena na okretištu u bočnom položaju, zatim zgrči noge i

BOČANJE: 1. izbačaj boće; 2. i 3. bočalište, 4. boće i balin, 5. mjerilo

dotaknuvši njima stijenu bazena prebaci tijelo na suprotni bok; po završetku okreta, nogama se odrazi od okretišta.

bočni položaj, sp. gimnastika: okomiti odnos ramenske osi vježbača prema osi sprave, i to: na početku sprave, u sredini ili na njenom kraju. Vježbač može biti i u b. p. prema spravi s njezine lijeve ili desne strane.

bočni zaklon, konjički sport: ukrasno grmlje ili drveće zasadeni s obje strane stalnih prepona radi sprečavanja obilaska. Treba da bude najmanje 30 cm više od prepone. Kod pokretnih se prepona b. z. sastoji od letava šir. do 1 m, vis. oko 2 m.

bočno, sp. gimnastika, vježbe oblikovanja: način izvođenja vježbi usporedno s bokom vježbača (u bočnoj ravni).

bočno kretanje, rukomet: način postraničnog kretanja u obrani; izvodi se ulijevo ili udesno kliznim dokoracima ili ukrštenim koracima.

bočno otklizavanje, skijanje: element tehnike koji se najlakše izvodi iz kosog spusta; pete jače potiskuju repove skija nizbrdo, što uvjetuje okretanje vrhova skija k padini. Usmjeravanje koljena prema padini uvjetuje b.o. i jačinu rubljenja.

bočno plivanje, tehnika u kojoj plivač leži u vodi na boku, glave uzdignute iz vode, nogama udara kose škare, jedna ruka se, opružena naprijed, savija prema natrag ispod vode, dok druga snažno »vesla« velikim zamasima; više se ne upotrebljava u natjecanju.

bočanje, sp. igra bočama, tj. kuglama na otvorenom ili natkritom igralištu (jogu). Za sp. natjecanje u b. upotrebljavaju se supljke kugle od mjeđi ili čelika, promjera 90-110 mm i tež. 700-1300 g. Promjer balina je 35-37 mm. Igra se na zemljanom igralištu, tzv. jogu, duž. 27,5 m i šir. 3-4 m. Uzdužne i poprečne granice igrališta označene su linijama. Iza poprečnih granica obično je ograda za zaustavljanje boća. Natjecanje može biti pojedinačno, u parovima, četvorkama ili prema dogovoru zainteresiranih. Ekipu u paru čine 2 igrača i rezervni igrač; u trojci 3 igrača i rezervni igrač; u četvorci 4 igrača i rezervni igrač (na PE i

PS – 2 rezervna igrača). Svaka ekipa teži da u svom sastavu ima blizača, izbijača i korektora (igrač koji je prema potrebi blizač i izbijač). Igrači raspoređuju kapetan ekipe, već prema potrebi igre i njihovom raspoloženju. Svaki igrač nastoji što više približiti svoje boće balinu bilo kotrljanjem (valjanjem), bilo bacanjem kroz zrak (izbijanjem). Voda svake ekipe i sudac imaju 50 cm dugu šipku za mjerenje udaljenosti boća do balina. Igra počinje ubacivanjem balina u označeni prostor, udaljen najmanje 12,5 m, a najviše 17,5 m od osnovne crte iza koje stoji bacač balina. On ima pravo na dva ubacivanja. Poslije dva neuspjela ubacivanja, to pravo prelazi drugoj strani. Zatim jedan igrač prve ekipe baca svoju prvu boću. Poslije njega, igrač protivničke ekipe nastoji svojom boćom doći do balina bliže od prethodnog bacača. Ako mu to uspije, tada boću baca ponovno jedan od igrača prve ekipe, tj. one ekipe čija boća nije najbliže balinu. Ako se tim pokušajem uspije približiti balinu, boću zatim baca slijedeći igrač druge ekipe. Igrači te druge ekipe bacaju preostale boće dok se ne približe balinu. Ako im to uspije, onda na red ponovno dolaze igrač prve ekipe dok ne izbace sve svoje boće, a zatim dolaze na red igrač druge ekipe, kako bi izbacili preostale boće. Igru dobiva pojedinač. odn. ekipa čija je boća najbliže balinu. Ako jedna ekipa ima više boća bliže balinu, ona dobiva toliko poena (punata) koliko ima takvih boća. Poslije toga, igra se nastavlja bacanjem balina i boća u suprotnom smjeru od prethodnog. Kotrljanjem (blizanjem) se može pomaknuti protivnička boća ili balin, da bi se ostvario povoljniji položaj vlastitih boća prema balinu, najviše 100 cm. U protivnom, boće ili balin se vraćaju na svoja prijašnja mjesta. Međutim, kod bacanja kugle kroz zrak (izbijanja) boća ili balin smiju se pomaknuti i više od 100 cm. Igra traje do 13 poena, a iznimno se igra